

اعلامیه مطبوعاتی

ایمن الصفدی می‌پرسد و حزب التحرير پاسخ می‌دهد: خلافت، نه دو دولت!

(ترجمه)

آیا واقعاً وزیر خارجه رژیم اردن، با جدیت به دنبال جایگزینی برای راحل دو دولتی می‌گردد تا پاسخش را بدهیم؟! این همان سخنی است که «ایمن الصفدی»، وزیر امور خارجه اردن، در نشست اصلی «کنفرانس بین‌المللی سازمان ملل درباره راحل مسالمت‌آمیز مسئله فلسطین و اجرای راحل دو دولتی» که روز دوشنبه، ۲۸ جولای ۲۰۲۵ م، با ریاست مشترک عربستان و فرانسه در مقر سازمان ملل در نیویورک برگزار شد، بیان کرد.

این همان رژیم اردن است که راحل همسو با حفظ امنیت رژیم جعلی یهود را بر مردم اردن و امت اسلامی تحمیل کرده است و در تمامی مسائل مربوط به فلسطین، هیچ مرجعیتی جز آمریکا نداشته‌اید؛ همان دوست نزدیک رژیم، شریک کیان یهود، پشتیبان بقای آن و همپیمان آن در جنایات نسل‌کشی و گرسنگی دادن به مردم غزه.

آیا هر کسی از مردم اردن یا از احزاب سیاسی اصیل و متعهد یا از فعالان مخلص، راحلی برای مسئله فلسطین جز راحل دو دولتی ارائه دهد، با چیزی غیر از بازداشت، شکنجه، دادگاه‌های امنیتی و زندانی‌شدن به اتهاماتی چون "تحریک برای تضعیف نظام" مواجه می‌شود؟! پس آیا امنیت و بقای این نظام به اجرای راحل‌های دشمنان امت گره خورده است؟!

آشکار است که پروژه‌های سیاسی شما در طول دهه‌ها شکست‌خورده‌اند، تا جایی که ملت و سرزمین را به وضعی از ذلت رسانده‌اید که دل هر آزاده‌ای به درد می‌آید. و نشان داده‌اید که خود را وقف پیروی از دشمنان امت کرده‌اید؛ از جمله رژیم یهود و نظم بین‌المللی استعمارگر به رهبری آمریکا و اروپا. راحل‌های جایگزین شما مانند راحل دو دولتی هیچ ارزشی ندارند و هرگز جایگزین راحل اصیل اسلامی یعنی جهاد در راه الله و بازگشت دولت اسلامی و حاکمیت شریعت نمی‌شوند؛ تنها راهی که می‌تواند ملت‌ها را از چنگال کسانی که شما دعوت به همزیستی با آنان و حفاظت از امنیت‌شان می‌کنید، نجات دهد.

اما هیئات! هیئات! شما از امت نیستید و امت نیز از شما نیست! شما را استعمارگر غربی به قدرت رسانده است تا بر سینه مردم بنشینید و راحل‌های ذلت و تسلیم را بر آنان تحمیل کنید. اگر ذره‌ای اخلاص در وجودتان بود و می‌دانستید که همین یهود خوار و زبون راحل دو دولتی را رد می‌کند و حتی حاضر به مذاکره نیست – آن‌گونه که خود شما نیز به آن اشاره کردید – و دیدید که وزارت خارجه آمریکا نیز همین کنفرانس سازمان ملل در نیویورک را با عنوان "نمایش تبلیغاتی که به تلاش‌های دیپلماتیک آسیب می‌زند" مورد حمله قرار داد، در حالی که موضع رژیم یهود را در رد راحل دو دولتی تأیید کرد؛ پس چرا همچنان به دفاع بی‌نتیجه از چنین راحلی ادامه می‌دهید؟! و چرا به برخی کشورهای اروپایی دل بسته‌اید که وانمود می‌کنند قصد دارند دولت خیالی فلسطین را به رسمیت بشناسند؛ دولتی که هیچ واقعیت عینی ندارد؟!!

آیا این راحل هدف دیگری ندارد؟! آیا شما با فریب مردم فلسطین و اردن، به دنبال اجرای طرح حذف مسئله فلسطین به نفع منافع یهود هستید؟! یا با بازی دادن آنان، از یک‌سو مردم فلسطین را با سیاست‌های فریبکارانه به مهاجرت می‌کشانید، و از سوی دیگر می‌خواهید برای ساکنان کرانه باختری، چتر حکومتی اردن را باز کنید تا طمع‌های یهود را راضی سازید؟!!

حتی اگر فرض کنیم واقعاً خواهان اجرای راحل دو دولتی هستید، این راحل نیازمند قدرتی برای تحمیل آن بر رژیم یهود و آمریکا است. اما نهایت قدرت شما چیست؟ جز شکایت و ابراز نگرانی دیپلماتیک و پناهمردن به قوانین بین‌المللی که خود الصفدی آن‌ها را پیش‌تر "مرده" توصیف کرده بود؟! آیا نمی‌بینید که تنها دو گزینه پیش‌روی شماست: یا باید رژیم یهود را با زور – یعنی با جنگ – وادار به عقب‌نشینی کنید، حداقل برای حفظ آنچه از حاکمیت اردن باقی مانده؛ یا باید راه تسلیم و خفت را ببیمایید؟!!

اما تو ای الصفدی، استاد سخنان سیاسی تو خالی هستی؛ سخنانی که نه سیری می‌آورد و نه عزتی، بلکه تنها نمونه‌ای است از ذلت و خواری، که حتی در ضعیف‌ترین کشورهای دنیا نیز شنیده نمی‌شود! آن‌گاه که گفتی: «اکنون زمان آن رسیده که جهان علیه اسرائیل اقدام کند، چرا که با راحل دو دولتی مخالف است!» کدام "جهان" را خطاب قرار می‌دهی؟! آیا همان جهانی که در برابر جنایات رژیم یهود سکوت کرده، بلکه در کشتار و گرسنگی دادن به مردم غزه، شریک آن است؟!!

اگر امیدی برای نجات امت از چنگال استعمار غربی و سلطه تمدنی، سیاسی، نظامی و اقتصادی آن و برای نابودی رژیم یهود از ریشه باقی مانده باشد، آن امید در وحدت اسلامی واقعی بر زمین است؛ افزون بر وحدت احساسی آشکار در دل‌های مردم. این همان چیزی است که حزب التحریر برای تحقق آن تلاش می‌کند، آن‌گاه که اعلام می‌کند برای برپایی خلافت بر منهج نبوت فعالیت می‌نماید. این خلافت تنها راه اصل برای نجات امت از مصائب و دردهایی است که از دهه‌ها پیش دچار آن شده؛ همان راهی که غرب از بازگشت آن می‌ترسد و تلاش می‌کند یا با جنگ مستقیم یا از راه پیشنهاد های استسلامی دروغین مانند راحل دو دولتی مانع بازگشت آن شود. راحلی که نظام‌های شما دهه‌ها برای تحقق آن تلاش کرده‌اند، با آنکه می‌دانند هیچ واقعیت جغرافیایی ندارد، حتی اگر همه کشورهای فریب‌کار اروپا آن را به رسمیت بشناسند.

پس اگر تو جدی هستی، این راحل واقعی در برابر توست تا به حاکمان سرزمینت برسانی و اگر نه، پس پرسش تو چیزی نیست جز حرفی پوچ، در میان دیگر تکرارهای بی‌جان و بی‌فایده‌ات در تریبون‌های نظام مرده بین‌المللی.

راحل شرعی، عملی و مخلصانه، همان است که حزب التحریر از آغاز دعوتش تاکنون همواره ارائه کرده؛ راحلی که هرگز اهل آن را به خیانت و تسلیم نمی‌کشد و آن را برای شما و مردم اردن و سرزمین‌های اطراف فلسطین بارها تبیین کرده، آن هم در روزگاری که هزینه این راه بسیار کمتر از امروز بود، پیش از آنکه شرایط با خیانت‌های شما و وابستگی‌تان به این حد از سقوط برسد. این راحل بهروشنی عبارت است از:

به حرکت درآوردن ارتش‌ها، جنگ با رژیم یهود، و آزادسازی تمام سرزمین فلسطین از شر آنان و بریدن دست استعمارگران از امت.

(إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرَى لِمَنْ كَانَ لَهُ قَلْبٌ أَوْ أَلْقَى السَّمْعَ وَهُوَ شَهِيدٌ) [ق: 37]

ترجمه: بی‌گمان در این (سخن) پندی است برای کسی که قلبی (با درک و درایت) دارد، یا گوش (شنوا) فرا دهد در حالی که آگاه است.

دفتر مطبوعاتی حزب التحریر – ولایة اردن